

Competența judecătorului de supraveghere a privării de libertate de a dispune aplicarea prin procedura reglementată de art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate a dispozițiilor Legii nr. 169/2017 și de anulare a măsurii popririi înființate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală asupra conturilor unor persoane private de libertate

Revista "Dreptul", Nr. 2/2019, pag. 164

Autor: Simona Cireșica Nedelcu

Nota - Compartimentul juridic - C.T.C.E. Piatra-Neamț:

Până nu demult, nu exista un punct de vedere unitar cu privire la competența de soluționare a cererilor prin care persoane aflate în executarea unor pedepse privative de libertate solicitau, în baza [art. 55¹ din Legea nr. 254/2013](#) privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, introdus prin [Legea nr. 169/2017](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 254/2013](#) privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, acordarea zilelor compensatorii cu privire la restul de pedeapsă rezultat dintr-o condamnare anterioară și care se regăsește în pedeapsa în a cărei executare se află.

Astfel, într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că într-o asemenea ipoteză cererea este de competența judecătorului de supraveghere a privării de libertate, întrucât măsura compensatorie prevăzută de [art. 55¹ din Legea nr. 254/2013](#) privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal constituie un drept al persoanelor condamnate, astfel încât soluționarea unor astfel de cereri se face potrivit procedurii prevăzute de [art. 56 alin. \(9\) și \(12\)](#) din actul normativ sus-menționat.

Într-o a doua orientare jurisprudențială, cererile condamnaților au fost soluționate de instanța de executare sau instanța corespunzătoare în grad instanței de executare în a cărei circumscripție se află locul de deținere, pe calea contestației la executare conform [art. 598 alin. \(1\) lit. d\) din Codul de procedură penală](#), fiind vorba despre o cauză de micșorare a pedepsei.

Această practică neunitară a fost tranșată prin [Decizia pronunțată în recurs în interesul legii nr. 8/2019](#) care a stabilit următoarele:

Competența soluționării cererii prin care o persoană privată de libertate solicită acordarea zilelor compensatorii în baza [art. 55¹ din Legea nr. 254/2013](#) pentru restul de pedeapsă rezultat dintr-o condamnare anterioară și care se regăsește în pedeapsa în a cărei executare se află revine instanței de executare sau instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere, pe calea contestației la executare întemeiate pe dispozițiile [art. 598 alin. \(1\) lit. d\) din Codul de procedură penală](#). (Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii, prin [Decizia nr. 8 din 11 martie 2019](#), publicată în Monitorul Oficial nr. 427 din 30 mai 2019)

Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu:

Într-o primă opinie, s-a apreciat că această instituție ar fi un beneficiu al legii și, în consecință, ar fi de competența exclusivă a Biroului evidență din cadrul penitenciarului, respectiv acesta va efectua nu numai calculul, ci va soluționa și plângerile împotriva modalității de calcul.(...)

A doua interpretare care s-a desprins din practică este aceea că natura juridică a recursului compensatoriu este aceea a unui drept al persoanelor private de libertate, drept susceptibil de a fi încălcat de administrația locului de deținere, și, în consecință, plângerea ar fi de competența judecătorului de supraveghere care va pronunța o încheiere împotriva căreia partea nemulțumită va putea formula contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul.

Raportat la această posibilă natură juridică a [art. 55¹ din Legea nr. 169/2017](#), în practica judecătorilor de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarele din țară, s-a exprimat opinia potrivit căreia aceste dispoziții reglementează o cauză specială de micșorare a pedepsei, în sensul că neexecutarea în condiții corespunzătoare a pedepsei determină reducerea acesteia cu 6 zile la fiecare perioadă de 30 de zile executate în asemenea condiții, motiv pentru care cererea prin care petentul solicită să i se considere ca executate suplimentar un anumit număr de zile excede atribuțiilor administrativ-jurisdicționale ale judecătorului de supraveghere așa cum sunt ele reglementate de [art. 9 alin. \(2\) din Legea nr. 254/2013](#), ea fiind, de fapt,

contestație la executare, a cărei soluționare este de competența instanței de judecată, deoarece, potrivit [art. 598 alin. \(1\) lit. d\) C.pr.pen.](#), contestația împotriva hotărârii penale se poate face când se invocă orice altă cauză de micșorare a pedepsei.(...)

(Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)